

Bilag til tilføjelse til bet. o. f. t. beslutn. vedr. ret til det særlige børnetilskud

med kommentarer, 2. udg. (2003), s. 53739 og 790, Jon Fridrik Kjølbro: Den Europæiske Menneskerettighedskonvention - for praktikere (2005), s. 636.

Spørgsmål 22:

Ministeren bedes uddybe, hvorfor der er tale om en »social begivenhed«, der giver ret til det særlige børnetilskud, når en enlig bliver gravid med anonym sæddonation, mens dette ikke er tilfældet, når en enlig vælger at adoptere et barn, jf. ministerens udtalelser under 1. behandlingen af B 74.

Svar:

Under 1. behandlingen af beslutningsforslag nr. B 74 forholdt jeg mig alene til, om der var tale om en social begivenhed, når en enlig vælger at adoptere, fordi det er det, som beslutningsforslaget drejer sig om. Jeg udtalte mig ikke om, hvorvidt der er tale om en social begivenhed, når en enlig bliver insemineret.

Som jeg nævnte under 1. behandlingen, kan jeg godt være enig i, at det ikke kan vurderes som særlig hensigtsmæssigt, når nogle efter de nye regler bl.a. nu kan få foretaget kunstig befrugtning, så faderskabet ikke kan fastslås.

De nye regler om kunstig befrugtning blev indført i 2006 og var således ikke kendt, da det i børnetilskudsloven blev fastsat, at der altid ydes særligt børnetilskud, når faderskabet ikke er fastslået.

Det forhold, at der kan sættes spørgsmålstegn ved, om der er tale om en social begivenhed i alle de tilfælde, hvor faderskabet ikke er fastslået, er efter min opfattelse ikke et argument for at udvide kredsen, der har ret til det særlige børne-

tilskud med en ny gruppe, hvor der helt klart ikke er tale om en social begivenhed.

Spørgsmål 23:

Ministeren bedes kommentere den samlede sammenfatning af vurderingen fra Institut for Menneskerettigheder og ikke blot den del, der vedrører krænkelse af den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. svar på spørgsmål 20.

Svar:

Institut for Menneskerettigheder fremhæver indledningsvist i instituttets notat af 22. maj 2007, der blev sendt til udvalget ved besvarelsen af spørgsmål nr. 20, at der i forarbejderne til den første børnetilskudslov fra 1967 blev peget på, at retten til det særlige børnetilskud til et barn, hvis fader ikke kendes, ikke bør knyttes til moderens vilje til at oplyse, hvem faderen er, da sådanne oplysninger ikke bør knyttes til den familiepolitiske lovgivnings bestemmelser om ydelser til børn.

Instituttet konkluderer heraf, at det ikke har været lovgivers intention at lade ydelsen være afhængig af, om status som eneforsørger var uventet eller udefra betinget, men at ydelsen har taget sigte på at afhjælpe en mindre gunstig økonomisk situation for den eneforsørgende mor.

Dette er efter min opfattelse en for vidtgående konklusion at drage af forarbejderne til loven fra 1967. Efter min opfattelse har de omhandlede forarbejder primært sigtet til, at der burde være en beskyttelse af mødre, som af hensyn til barnets tarv ikke ønskede at oplyse faderens navn. Mødrene skulle ikke presses til at opgive faderens navn alene for at opnå ret til det særlige børnetilskud.